

Шлях до Тараса

Юрій Рибчинський

В дні перемог і в дні поразок,
Щасливі дні і в дні сумні
Іду з дитинства до Тараса,
Несу думки свої земні.

Іду крізь свята, і крізь будні,
Крізь глум юрби, і суєту,
Ні, не в минуле, а в майбутнє
До Тебе, я, Тарасе, йду.

Крізь вітер злий карбую кроки
І чую серцем кожна мить,
"Рече та стогне Дніпр широкий",
Щоб розбудити всіх, хто спить.

Ой червона ружа на чолі століть,
Ой крута та круча, де Тарас стоїть.

Ой крута та круча, де стоїть Тарас,
І крізь роки кличе, кличе, кличе нас.

Коли в душі моїй тривога,
Коли в душі пекельний щем,
Іду до нього – до живого –
У Всесвіт віршів і поем.

Я не один іду до нього –
Ідуть до нього тисячі,
Наче грішники – до Бога,
Свої печалі несучи.

І доки в римах "Заповіту"
Бентежить кожне слово нас,
Той рух до сонця не спинити,
Бо зветься сонце те – Тарас.

Ой червона ружа на чолі століть,

Ой крута та круча, де Тарас стоїть.

Ой крута та круча, де стоїть Тарас,
І крізь роки кличе, кличе, кличе нас.

1979